

- ✓ в 2016 р. – на 69 (-6,44 %);
- ✓ в 2017 р. – на 58 (-5,79 %);
- ✓ в 2018 р. – на 55 (-5,83 %).

В 2019 і 2020 роках кількість аудиторських фірм залишилась майже незмінно. В 2019 р. їх збільшилось на 3 (+0,34 %), а станом на жовтень 2020 р. на 5 (+0,56 %).

Аналізуючи дані про суб'єкти аудиторської діяльності можна стверджувати, що незважаючи на тенденцію поступового зростання, їх кількість у 2020 р. значно менша від 2014 р. (-375). Це обумовлено відсутністю великого попиту на ринку аудиторських послуг і відповідно скороченням аудиторської діяльності.

Станом на жовтень 2020 р. найбільша кількість аудиторських фірм знаходиться в м. Київ, а загалом в Київській області – 453. У інших областях суб'єктів аудиторської діяльності значно менше, а саме у Харківській обл. – 66, Дніпропетровській і Одеській обл. – по 47, Львівській обл. – 45.

Найменша кількість аудиторських фірм знаходиться у Тернопільській області – 5, Луганській – 6, Чернівецька – 7.

Розвиток ринку аудиторських послуг характеризується значними змінами внаслідок впровадження Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність». Реалізація цього закону дозволить гармонізувати національне законодавство у сфері аудиту фінансової звітності та аудиторської діяльності із законодавством Європейського Союзу у відповідній галузі, сприятиме розвитку аудиторської діяльності в Україні, а також підвищить інвестиційну привабливість національної економіки. Кількість аудиторських фірм від 2014 року значно зменшилась, а протягом останніх трьох років залишається приблизно незмінною. Аналізуючи географічне розміщення, найбільша концентрація аудиторських фірм спостерігається саме в м. Київ.

Список використаних джерел

1. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Закон України від 21.12.2017 р. № 2258-VIІІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2258-19>
2. Реєстр аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності. Аудиторська палата України. URL: <https://www.apu.com.ua/audytory/>
3. Саченко С. І. Комп'ютеризація аудиту: теорія та практичні рішення. *Інноваційна економіка*, 2015. № 1. С. 250-256

ЧЕРЕШНЮК О.М.

кандидат економічних наук, старший викладач

ЗІНЬКО Д.І.

студентка

Західноукраїнський національний університету,
м. Тернопіль, Україна

УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ТА ЇХ ФОРМУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Грошові потоки є важливою складовою фінансового управління компанією. Низький ступінь ефективності управління грошовими потоками призводить до негативних наслідків, які впливають на фінансові результати діяльності суб'єкта господарювання. В цьому випадку, компанії потрібно оптимізувати грошові потоки та внести зміни як у загальний процес фінансової політики так і у механізми управління грошовими потоками.

Грошовий потік компанії - це сукупність розподілених надходжень та впливів грошових коштів з плином часу, породженої його господарською діяльністю, рух якої є тісно пов'язаним з часом, ризиками та коефіцієнтами ліквідності.

Грошові потоки - ключові фінансові показники її діяльності. Щоб ефективно ними керувати, менеджерам потрібно мати інформацію про їх розміри, структуру, а також усі види економічної діяльності, в межах яких здійснюється оборот капіталу підприємства. Крім того, керівник повинен чітко розуміти причини зміни грошового потоку компанії. На самперед, підприємству для цього необхідно забезпечити стабільний фінансовий стан компанії та провести реальну оцінку й аналіз якості управління грошовими потоками.

Наразі, досить велика кількість українських підприємств, навіть найбільших не мають чіткого розуміння структури грошових потоків їх діяльності і не в змозі оцінити якість управління. У зв'язку з цим, дуже важливо провести аналіз принципів та системи управління грошовими потоками, яка є основою, що формує грошові резерви, сприяє фінансовим відносинам між різними суб'єктами господарювання та реалізує різні завдання управління фінансами.

В даний час необхідно шукати нові підходи та інструменти управління грошовими потоками, розвиток яких дозволив би здійснювати ефективну фінансову та господарську діяльність компанії. У конкурентному та нестабільному зовнішньому навколишньому середовищі, важливо швидко реагувати на відхилення від звичайної діяльності організації. Управління грошовими потоками - це інструмент, який дозволяє досягти необхідний результат діяльності компанії - отримання прибутку.

Важливою складовою механізму функціонування економічної системи є гроші, з яких формуються грошові потоки. Грошові потоки компанії – це складний та багатовимірний об'єкт управління. Вони є показником здатності підприємств самостійно генерувати готівку за своєчасні платежі за кредит та її успішне погашення.

Грошовий потік підприємства показує його грошові відносини, зовнішній та внутрішній характер. Зовнішні - включають грошові відносини українських підприємств з прямими суб'єктами інфраструктури фінансового ринку (інвестиційними фондами та компаніями, страховими організаціями, валютними та акційними біржами, банками); з бюджетами установами всіх рівнів, а також з позабюджетними фондами та з іншими суб'єктами господарювання.

До внутрішніх відносин належать грошові відносини між основними та дочірніми підприємствами; між структурними підрозділами підприємства; підприємства з його власниками, із працівниками.

Готівка є дуже важливою складовою економічної системи і в значній мірі відображає характер розвитку підприємств країни. Ці особливості виражаються у певних формах: обрана національна валюта в обігу в країні, види іноземної валюти у користуванні, емісійна політика країни, співвідношення готівкових та безготівкових грошей, товарообіг у державі, масштаб та особливості використання конкретних фінансових інструментів, що опосередковують грошові відносини підприємства.

Грошовий потік підприємства як процес, тісно пов'язаний із формуванням, розподілом та використанням його капіталу. Основою грошового потоку компанії є рух грошових активів, що перебувають у його власності, тобто власний капітал у грошовій формі. Високий рівень взаємозв'язку грошових потоків компанії з формуванням, розподілом та використанням

його капіталу визначає необхідність врахування теоретичних основ і механізми функціонування капіталу окремих суб'єктів господарювання, та насамперед такі фактори, як оборот капіталу, вартість капіталу [1, с.136].

На сьогодні кредит є одним з основних джерел задоволення попиту підприємств на грошові ресурси. Підприємство є користувачем позики в різних її формах, таких як лізинг або банківська справа. Залежно від того як ці форми використовуються, операції її отримання,

збереження та повернення. Таким чином можна визначити чи створюються позитивні, чи негативні грошові потоки на підприємстві, чи збільшується їх загальний обсяг. Іншими словами, кредит, який використовує підприємство, має великий вплив на обсяг і структуру грошових потоків компанії, їх темпи і баланс їх окремих типів[2, с.1000].

Грошові активи, які використовує підприємство знаходиться в безперервному русі, що супроводжується регулярною зміною їх видів і форм. Процес цього безперервного руху й трансформація, що називається "оборотом активів" в економічній теорії, здійснюється формою специфічних повторюваних циклів.

У процесі економічного розвитку суспільства середній показник чистого грошового потоку всіх суб'єктів господарювання зменшується. Ця тенденція показана на законі про зменшення продуктивності капіталу, що спричиняє регулярному зменшенню граничного капіталу та постійному зростанню конкуренції. Незважаючи на зменшення середнього чистого грошового потоку підприємств, його загальна сума регулярно збільшується через збільшення використання грошових коштів у господарській діяльності[4, с.104].

Значна кількість грошей витрачається на капітальні, напівфабрикати, сировина, матеріали, що використовуються в процесі роботи операційної та інвестиційної діяльності підприємства.

На фінансовому ринку підприємство залучає кошти шляхом випуску акцій та облігацій, у вигляді банківські та інші види кредитів, але використовує гроші для обслуговування та погашення основна сума боргу за позикою, придбання фінансових інструментів[3, с.488].

Ставка збільшення обсягу грошових потоків та їх структури за видами діяльності формується під великим впливом фактору часу. Фінансове значення мають наявні та майбутні вигоди від позицій власників грошового капіталу. Економічна теорія говорить, що наявні товари завжди оцінюються індивід вище переваг майбутніх. Ця відмітна риса економіки «Поведінка індивідів» економічній теорії характеризується концепцією "тимчасова перевага", сенс якої полягає в тому, що за інших рівних умов, можливості майбутнього споживання з економічної позиції завжди має менше значення, ніж споживання зараз.

Завдяки розвитку конкуренції на вітчизняному ринку, можна стверджувати, що система управління організована на більшості підприємств належним чином, включаючи координацію товарних та грошових потоків, кредиту політику, фінансове планування, платіжну дисципліну та інші сфери. Усі вище перелічені показники стали необхідною умовою успішна робота підприємств.

При великій масштабність підприємства, роль організації господарської діяльності прямо пропорційно збільшується та впливає на прибуток компанії в підсумку.

Однією з головних проблем української економіки, в даний час, є дефіцит коштів в організаціях на здійснення їх поточної та інвестиційної діяльності. Причинами цього дефіциту, як правило, є низька ефективність залучення та використання грошових ресурсів, обмежене використання фінансових інструментів, застарілі та малорозвинені технологій та механізми. Господарська діяльність будь-якої організації супроводжується рухом грошових коштів, наявність яких не завжди означає наявність готівки в системі управління в організації. Саме свідоме, ефективне управління грошовими потоками в організації може забезпечити безперебійний процес виробництва, продажу продукції та прибутку, а також збільшення інтенсивності, на протязі триваючого часу, розвитку економічних операцій.

Список використаних джерел

1. Бланк И. А. Финансовый менеджмент: учебный курс / И. А. Бланк. К. : Ника-Центр, 2018. 136 с.
2. Брігхем Є. Основи фінансового менеджменту. Київ : Молодь. 1000 с.
3. Подольська В. О., Яріш О. В. Фінансовий аналіз : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2007. – 488 с.